

Del. predlog pride pred zbornico-Francija snubi zaveznice

Zagovorniki zakonskega predloga o mezdah in delovnih urah pridobili v poslanski zbornici 218 potrebnih podpisov, da bo mogel priti predlog iz odbora pred celokupno zbornico. — Voditelji delavstva prispevali svoje.

Washington, D. C. — Prvi del dolgotrajne borbe za delavski mezdni predlog, ki so vodili administracijski voditelji v poslanski zbornici, je končno dobljen, ko bo odbor za pravila primoran, da bo ta predlog oddal v razpravo celokupni zbornici. Potrebno je zdaj še, da ga zbornica tudi odobri.

Prva zmaga se je dosegla ta četrtek, ko se je med poslanci nabralo 218 podpisov, ki so potrebni, da se primora kak zbornični odbor, da izpusti iz svojih rok kak zakonski predlog. Od 16. novembra dalje je delavski odbor zbornice zbiral te podpise; delo je napredovalo skrajno počasi, kajti nasprotniki predloga, zlasti veleindustrijski interesi so napeli vse sile, da preprečijo, da bi predlog prišel na glasovanje. V odboru za pravila je lezal predlog že od meseca avgusta, in sicer v prvi vrsti zaradi odpora članov iz južnih držav, kateri so bili v skrbih za tamkajšnje industrijalce, kajti predlog, ako bo sprejet, bo te prisilil, da bodo morali povišati svojemu delavstvu sedanje sramotno nizke plače, po katerih je zlasti jug na glasu. Po obstoječih pravilih pa zbornica ne bo mogla pričeti z razpravo o predlogu pred 13. decembrom.

Da se je moglo dobiti dovolj podpisov med poslanci, se je zahvaliti predvsem delavskim voditeljem. Aktivna je bila zlasti Lewisova CIO organizacija, ki je osebno in po telefonu bombardirala poslance z zahtevo, naj petico podpisejo, češ, da bodo s tem pokazali svoje prijateljstvo do delavstva. Poslance z juga pa so zopet drugi pridobili z grožnjo, da se bo v zakonskem predlogu za farmerje, ki je točasno v razpravi, nasprotovale določbam glede bombaža, kar bo prizadelo zlasti jug, ako bodo ti kaj nasprotovali delavskemu predlogu.

Tudi delavska federacija je s pritiskom prispevala svoj del, da bo mogel priti predlog v splošno obravnavo. Njen predsednik, Wm. Green, se sicer ne strinja z vsemi določbami v predlogu, vendar ga v splošnem odobrava. Kakor že poročano, se je pred nekaj dnevi izrazil, da se morajo v njem izpremeniti določila glede najvišjega delovnega časa, kakor je zdaj v predlogu, namreč 40 ur na teden, in se mora ta čas znižati, češ, sedanje poslabšanje delovnih razmer jasno kaže, da se mora delovni čas skrajšati, da bo industrija lahko nudila delo čim največ brezposelnim. Green se tudi ne strinja s tem da bi posebni vladni odbor bil postavljen za to, da bi določeval plače in ure v posameznih delih dežele.

Delavski predlog je bil od senata sprejet že zadnje po-

BOJE SE ZA SVOJO OBLAST

Industrijalci kriče proti predlogu glede licenc.

Chicago, Ill. — Industrijalci so v velikih skrbih, da bi kongres ne odobril takozvanega Borah-O'Mahoneyevega predloga, po katerem bi si morala vsaka industrijska družba, ki posluje v meddržavnem prometu, dobiti federalno licenco za obrat. Zveza illinojskih industrijalcev je imela zadnje sredo tukaj svoje zborovanje, na katerem so govorniki z vso silo udrihali po tem predlogu. Vzrok za to pač očitven: Z licenco bi namreč prišli pod strogo kontrolo federalne vlade in s tem bi bilo tudi konec dotedanje takorekoč neomejene oblasti industrijskih magnatov nad delavstvom.

PREIZKUSNO ŠTETJE BREZPOSELNIH

V svrhu, da se ugotovijo napačni podatki, ki so se utegnili navesti ob času prostovoljnega priglasjanja brezposelnih, od 16. do 20. novembra, se je ta teden izvajalo preizkusno štetje, katerega so izvršili poštni uslužbenci. To štetje pa se ni izvršilo v splošnem, marveč izbrali so se le nekateri deli mest. Na podlagi teh ugotovitev se bodo računale morebitne napake sorazmerno za celokupno štetje. Šele nato se bodo pregledale karte, s katerimi so se brezposelni prijavi, in končni rezultat štetja bo objavljen okrog 4. januarja.

LA GUARDIA ZAPUSTIL REPUBLIKANKE

New York, N. Y. — Tukajšnji ponovno izvoljeni župan La Guardia je doslej po imenu spadal k republikanski stranki, dasi ni imel z njo nič skupnega. Zadnje sredo pa se je objavilo, da je to stranko uradno zapustil in pristopil k ameriški delavski stranki, katera mu je tudi pomagala do ponovne izvolitve.

VOZNIKI BUSOV KONČALI STAVKO

Cleveland, O. — Šest dni trajajoča stavka voznikov avtobusov Greyhound družbe se je končala v sredo zvečer, ko se je s pomočjo vladnega posredovanja dosegel sporazum med družbo in vozniki, pri čemer ste morali obe stranki popustiti. Vozniki so dobili nekoliko povišanja v plačah.

letje in torej čaka zdaj le še na odobritev poslanske zbornice. Pričakuje pa se, da ga bo ta znatno izpremenila, in bo torej potrebna posebna konferenca med zastopniki obeh zbornic, da se izravnajo razlike, predno bo predlog končno uzakonjen.

HITLER POSREDUJE?

Govori se, da skuša doseči mir med Japonsko in Kitajsko.

Sanghaj, Kitajska. — Diplomatski krogi prispevajo veliko važnost obisku nemškega poslanika za Kitajsko pri kitajskem vrhovnem poveljniku Čiang Kai-šeku. Govori se namreč, da je to znamenje, da je podvzel Hitler posredovalno delo za mir med Japonsko in Kitajsko. Njegov nagib pri tem, pravijo, je zlasti ta, da bo pokazal, da lahko naciji uspeje v tem, pri čemer so demokratske države dosegle le polomijo. Seveda pa bo med pogoji za mir prvi ta, da se Kitajska pridruži zvezi fašističnih držav.

JUNAŠKA DEČKA

Chicago, Ill. — Edw. Paenka iz Lyonsa in Craig Wagner iz Brookfielda, stara po 13 let, sta v Lincoln osnovni šoli v Brookfieldu, kamor pohajata, proslavljana kot neustrašna junaka, in sicer zaradi čina, ki sta ga izvršila 22. novembra, o katerem pa je javnost šele zdaj izvedela. Omenjena dne je zašel na hodnik šole neki stekel pes in ogrožal otroke; nekega dečka je tudi obgrizel. Vodstvo šole je dalo povelje, da se otroci zapro v sobe, dokler se žival ne ukroti. Ta dva dečka pa sta tedaj opravljala šolsko patrolno službo in kot taka sta se zavedala dolžnosti, da skrbita za varnost drugih. Vrgla sta se na psa, ki je bil precejšnje velikosti, in se borila z njim, dokler ga nista imela na tleh pod kontrolo. Bila pa sta pri tem nevarno obgrizena in takoj odpeljana v bolnico, a sta zdaj že izven nevarnosti.

List "Am. Slovenec" je lastnina katoliških Slovencev v Ameriki. Kdor podpira katoliški list "Am. Slovenec," podpira katoliške Slovence v Ameriki.

UPRAVIČENA ZAHTEVA

Milwaukee, Wis. — Usluženstvo tukajšnje Allis-Chalmers družbe, ki spada pod CIO, je na zborovanju zadnje sredo sklenilo, da bo zahtevalo od družbe delitve dobička, ki se jim ima izplačati v obliki bonusa. Povdarjajo pri tem, da se jim ne more odrekati pravica do njih dela dobička, ki so ga oni sami pomagali napraviti.

KRIŽEM SVETA

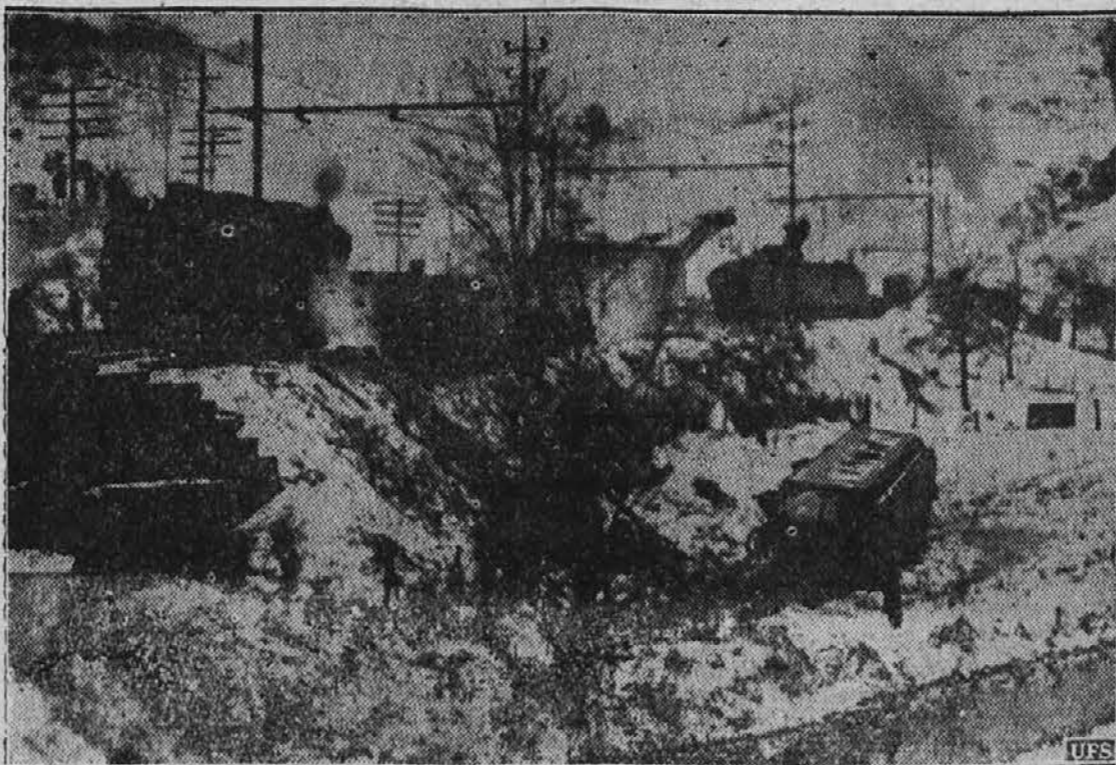
Rio de Janeiro, Brazilija. — Porotniki v Braziliji bodo morali biti v bodoče skrajno vestni in natančno preštudirati vse dokaze. Po novem zakonu bodo namreč obdolženi krive prisega, ako se bo od sodišča ugotovilo, da so podali svoj izrek v nasprotju z dokazi.

Tokio, Japonska. — Tukajšnja vlada je sledila vzgledu svojih zaveznic, Nemčije in Italije, in je pretleko sredo uradno priznala nacionalistično špansko vlado generala Franca. Tudi Mandžukuo bo v kratkem storila isto.

DEČEK POVZROČAL ZMEDO MED MATERAMI

Boston, Mass. — Skozi zadnja dva meseca so se v gosto obljudenem Maverick odseku tega mesta dogajale čudne reči, ki so povzročale številne prepire in sumničenja ter včasih nevarne nemire. Nekdo si je namreč privoščil šalo, da je zamenjal otroke iz ene ga vozička v drugega. Lahko si je misliti osuplost in paniko matere, ko je po povratku iz trgovine k vozičku, ki ga je pustila na cesti, zagledala pred seboj popolnoma tuj obraz. Zadnje sredo pa so ugotovili, da je to delal neki 14 letni deček, kateri je bil poslan nato na opazovanje v imobolnico.

ŽELEZNIŠKA NESREČA

Dve osebi ste bili ubiti v železniški nesreči, ki se je nedavno pripetila blizu mesta Bluefield, Va., in 73 jih je bilo poškodovanih. Eden železniških vozov je skočil s tira ter zletel nazdol, pri čemer se je dvakrat prekopicnil.

MINISTER POTUJE

Francoski zun. minister odšel na obisk v štiri države srednje Evrope.

Pariz, Francija. — Francoski zun. minister Delbos se je odpravil na daljše potovanje, ki bo, kakor preračunano, trajalo 17 dni in se bo raztezalo preko štirih držav, namreč Poljske, Čehoslovaške, Jugoslavije in Rumunije.

Namen potovanja je očitno ta, da pridobi Francija v tesnejšo zvezo te države, ki že zdaj bolj ali manj prijateljske z njo. Trdi pa se, da bo skušal minister predvsem razbliniti strah, ki je navdal male države, ko so se po zadnji konferenci v Londonu med Anglijo in Francijo razširile vesti, da nameravate ti dve državi prepustiti srednjo Evropo popolnoma pred Hitlerjev vpliv. Povedati jim namerava, da o tem ni govora, pač pa, da se snuje načrt, po katerem se naj bi združilo v zvezo deset evropskih držav, med katerimi bi bile tudi Nemčija in Italija, toda brez Rusije. Franciji ne ugaja posebno, da bi bila Rusija izključena, toda pristala je le zato, ker ima biti ta zveza izključno le evropska.

DEČEK POVZROČAL ZMEDO MED MATERAMI

Boston, Mass. — Skozi zadnja dva meseca so se v gosto obljudenem Maverick odseku tega mesta dogajale čudne reči, ki so povzročale številne prepire in sumničenja ter včasih nevarne nemire. Nekdo si je namreč privoščil šalo, da je zamenjal otroke iz ene ga vozička v drugega. Lahko si je misliti osuplost in paniko matere, ko je po povratku iz trgovine k vozičku, ki ga je pustila na cesti, zagledala pred seboj popolnoma tuj obraz. Zadnje sredo pa so ugotovili, da je to delal neki 14 letni deček, kateri je bil poslan nato na opazovanje v imobolnico.

Iz Jugoslavije

Pretkan dolenski ropar in razbojnik Urbanč se zna spretno skrivati pred orožniki. — Velika nemška propaganda na ozemlju Jugoslavije. — Smrtna kosa. — Še druge novice in vesti iz starega kraja.

Urbanč na martinovanju

Krško, 15. nov. — Martinovanje je zlasti v škupih pri Dolenjih, ki žive sredi vinogradov. Saj ga skoro ni domačina, ki bi se za Martinovo nedeljo ne pripravil z gosjo pečenko, da jo mirno použije ob kozarčku pristnega cvička. Na ta starodavni običaj pa ni pozabil tudi zloglasni razbojnik Jože Urbanč. Zahotelo se mu je tolste pečenke in do brega cvička. Ker pa so mu postala v zadnjih dneh tla na Krškem polju prevročna, se je napotil v soboto preko Krke, da poskusi kapljico iz gorice, ki leže v neposredni bližini Gadove peči. Spotoma se je oglasil pri svojem znanu v Pošteni vasi pri Sv. Križu, s katerim se poznata še iz časa, ko sta skupaj preštevale dneve v zaporu. Odšla sta skupaj v zidanico, v kateri gotovo nista trpela žeje. Ker pa so gg. orožniki tako vroče naklonjeni Urbanču, da so mu vedno za petami, so tudi tokrat poskrbeli, da se ne bi prosto izprehajal. Toda komaj so dobro izprašali mater in brata, se je vrnil Urbanč s prijateljem iz zidanice in v slutnji bližnje nevarnosti pobegnili čez drn in strn. Pri tem je izgubil klobuk, lepo modro obleko pa je zamazal v blatu, kar pri tako nesrečnem martinovanju ni čudno, a je bilo sila potrebno, da je utekel.

Verjetno pa je, da se bo kljub vsestranski pomoči svojih prijateljev in znancev slej ko prej znašel v celici, iz katere ne bo izhoda.

Nemška propaganda

Ljubljana, nov. 1937. — Nemčija razvija na jugoslovanskem ozemlju veliko kulturno in politično propagando. Tudi to leto je prišlo v našo državo veliko število nemških turistov, in to kljub težavam, ki jih povzročajo devizni predpisi. Nemci imajo na splošno stroge predpise, ki onemogočajo njihovim državljanom turistično potovanje v inozemstvo. Cilj potovanja njihovih ljudi je spoznavanje gospodarskih, kulturnih in na rodnih pogojev v Jugoslaviji. Večino tega dela opravijo mladi Nemci, ki hodijo peš posebno po Sloveniji, spoznavajo teren, delajo tajne stranske načrte in zbirajo potreben material. Ti ljudje obiskujejo naše redke Nemce, jim prinašajo nacistično slovstvo in snujejo tajne hitlerjevske krožke. Na ta način postavljajo naši Nemci iz dneva v dan bolj predrzni, kar jim ni težko, ker ima večina njih obenem v rokah močan kapital.

Nemško propagandno ministrstvo je pričelo v zadnjem času izdajati v srbskem jeziku tedenska tiskovna poročila,

la, ki jih pod imenom "Evropska korespondenca" dobivajo tudi razna slovenska uredništva. (TORD).

Hud bik

V Bodislavcih pri Mali Nedelji je 35 letni cestar Matija Horvat krmil živino v hlevu. Ko je prišel do bika, je ta zdivjal, ga vrgel na tla in ga močno poškodoval. V bolnici, kamor so ga odpeljali, so dognali, da mu je bik zlomil obe nogi in levo roko.

Smrtna kosa

V Ratečah je umrl Franc Bergant, posestnik in ključar župne cerkve star 64 let. — V Mariboru je umrla Ivana Kreuh, vdova po železničarju stara 69 let. — V Velikih Poljanah pri Ribnici je umrl Jožef Lunder, bivši župan in cerkveni ključar in oče dveh duhovnikov, brusniškega župnika in dekana v Kozjem. Star je bil 86 let.

Hranilne vloge.

Hranilne vloge po naših hranilnicah so se povečale od 1. junija do 1. julija za 242 milijonov dinarjev in so znašale 11.632 mil. Din. V istem razdobju od lani so se povečale vloge za 152 mil. Din. Povečanje znaša pri državnih zavodih 105, pri samoupravnih hranilnicah 12, pri bankah pa 125 milijonov dinarjev. (TORD).

V spanju s kozolca

Nekega večera je šel 54 letni dninar Filip Lemut z Laškega, počivat na kozolec. V spanju se je obračal in se pri tem skotalil z visokega kozolca na tla. Pri padcu si je močno pretresel možgane in je dobil tudi hude notranje poškodbe. Odpeljali so ga v celjsko bolnico.

Od doma je odšel

Kakor poročajo iz Brezovice pri Ljubljani je odšel od doma Jože Bizjak, star 72 let, ki je nekoliko omejen. Rojen je bil v Sv. Križu na Vipavskem.

Zlata poroka

V ožjem krogu svojih sorodnikov sta dne 7. novembra slavila zakonca Anton in Tezija Mulej, posestnika na Babnem pri Celju zlato poroko. Cerkevno opravilo je opravil celjski opat Peter Jurak v domači farni cerkvi na Babnem.

Nesrečen padec

Jakob Dečman, občinski rezež iz Male vasi pri Ježici je doma tako nesrečno padel po stopnicah, da je dobil hude poškodbe po glavi in se mu je vlila kri iz ušes in nosa ter so ga morali odpeljati v ljubljansko bolnico.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelje, ponedeljka in dnevoov po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5544

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrta leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrta leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopolni važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtega dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Kam naj se nagem?

Trenutno je dnevna situacija v politiki ta-le: izgleda, da so stopile Italija, Nemčija in Japonska v neko alianco, ki bi bila naperjena zoper komunizem, kakor pravijo. Na drugi strani bi bila Rusija, Francija in Anglija in nekaj malih držav. To bi bila demokracija, ne toliko komunizem.

Zgodovina pozna "Sveto Alianco", katero so sklenile Avstrija, Nemčija in Rusija ob Napoleonovih zmedah. Tem alirancem je šlo tedaj zoper nove ideje, kakršne so bile kot posledica francoske revolucije. Politično je bila to prav malo kaka "sveta" alianca, ker so bile mnoge ideje iz francoske revolucije prav dobre, in so se, kakor zopet zgodovina izpričuje, uresničile več ali manj v demokraciji, ako je prava demokracija. Politično početje tedanjih alirancev je merilo le na zasiguranje starih nazorov o privilegiranih, in ti so se morali demokratskim nazorom umakniti, Sveta Alianca jih ni mogla rešiti. Prav, da jih ni.

Kako pri novi politični konstelaciji? Ali se postavljajo fašistične sile — Italija, Nemčija, Japonska — res zoper demokracijo, in bi spadala v območje demokracije tudi Rusija, in bi komunizem stopil v ozadje, kakor bi bilo gotovo posebno v Angliji in tudi v Franciji? Težko bi bilo kaj takega trditi, ker Rusija nikakor ni demokratska in bi težko odnehala od prav strastnega komunizma.

Kaj pa glede civilizacije? Res vidim trditev, da bi bilo djano za civilizacijo, ako se fašistične sile združijo in zmagajo. Kot povsem umevno, moremo govoriti le o zapadni civilizaciji, in ta je kolikor-toliko zopet le krščanska. Kako bi bilo s to krščansko civilizacijo, če zmagajo fašistične sile? Japonska je paganska, to stoji, Nemčija postaja bolj in bolj, to je jasno že danes, in zadnje dni je prav Mussolini sam namignil, da bo treba udariti "meški" katolicizem, kar je naravno, ker fašizem je v bistvu paganski. Tako že v ideologiji pri fašistih. Paganizem se kaže tudi v dejanju. Japonci je brezobzirno nasilen proti Kitajcem, Italijan je bil nasilen proti Etiopcem in Nemeč javno trdi, da si bo osvojil Ukrajino in še več. Nasilje je pa čist paganizem. Ali naj se nagne katoličan na to stran, ki s svojim paganizmom preti uničiti krščansko civilizacijo? Težko.

Kaj pa pri — demokraciji, toraj Rusija, Anglija, Francija? Zopet je malo verjetno, da bi vsaj Rusija popustila pri svojem komunizmu, dasi Anglija in Francija nista komunistični. Če zmaga ruski komunizem zoper paganski fašizem, bi to pomenilo zmago komunističnega paganizma zoper fašistični paganizem, in za krščansko civilizacijo je enako djano. Ali se more katoličan nagniti pri sedanji konstelaciji na to stran, na stran neke — demokracije? Kam naj se toraj nagem?

Katoliška cerkev, toraj pravo krščanstvo, ne bo podlegla nikoli, ampak krščanska civilizacija na sebi ni katoliška cerkev. Ta civilizacija lahko podleže, in nevarnost ji preti prav od obeh strani, od fašizma in komunizma, dasi je ta odet v plašč — demokracije. Dogodki v Španiji so na zunaj stranskega pomena, pa morejo zajeti pri borbi za civilizacijo največji pomen in igrati najvažnejšo vlogo. V vsi jasnosti pa morejo to pokazati le dogodki, kakor se bodo odigrali v bodočnosti. Vsekako gremo težkim časom naproti.

Zadnje tedne so zopet padle cene delnic na borzah. Nekatere delnice so padle skoro še globje, kakor v zadnji krizi. Neki hudomušnež je v pogovoru dejal: "Ti prijatelj, ali se spominjaš zastave, ki vihrala nad glavno ameriško borzo zadnja leta?" — Seveda se — odgovori drugi. — "Veš, zaupno ti povem: tisto je bila moja srajca, ki sem jo zgubil leta 1929!"

Pravijo, da je Henry Ford označil sedanjo krizo kot le "začasni pojav". Listi pa pravijo, da je Ford pozabil razložit, namreč kako dolg je, ali bo ta "začasni pojav".

Zakaj med ameriškimi dijaki ni najti toliko zanimanja za radikalne ideje, kot n. pr. v Evropi? London-

ski "Mirror" ugotavlja tako le: "Zato, ker Amerikanci skrbje, da njihovi dijaki niso lačni. Sit človek je zadovoljen in se z radikalizmom ne peča, ljubi mu je šport, kot pa trud za prevratne ideje." — Ne samo nekoliko, ampak precej je ugani.

OBLETNICE IN DRUGE VEŠTI IZ JOLIETA

Joliet, Ill. Komaj sem oddal na pošto zadnji dopis kjer je bila med drugim vestmi tudi vrtica — "Ko so me zibali mamica moja . . ." že vidim drugi dan v lokalnem listu krasno sliko: slovenska mati s svojim sinom in sicer je to Mrs. William Bevan ter sin William Jr. Mrs. Pauline Bevan je starejša hčerka občeznane in spoštovane družine Mr. in Mrs. Joseph Slapničar s 311 Summit St. Gotovo je ta lepa slika prinesla staremu očetu in materi vesel spomin onih let — "ko smo jih zibali . . ." Mar ni to veselo? Kdo naj še reče da naše slike in pesmi nimajo resnega pomena?! — Škoda, da se Mr. Slapničar zadnje čase počuti bolehnega. Želimo mu trdnega zdravja!

Dne 21. nov. so v naši cerkvi pri 6 sv. maši obhajali 50 letni jubilej zakonskega življenja John in Frances Mandel s 703 Ruby St. Poročena sta bila 23. nov. leta 1887 v fari Čatež pri Zaplazu, Jugoslavija po tedanjem župniku sedaj pokojnem g. Karol Ofer. Priče ali tovariši so jima bili Anton Mandel, brat slavljenca, in Ana Kómpare. Slavljenka, Mrs. Mandel se je poprej pisala Frances Jerši, iz istega kraja doma. Mr. Mandel je bil rojen 31. dec. leta 1859, njegova soproga pa 23. marca 1865. Mr. Mandel je prišel v Ameriko leta 1891 in sicer naravnost v Joliet, Ill. Kmalu potem se je preselil v državo Pennsilvanijo v mesto Colbluff Hacket in od tam v Imperial, kamor se je naselila tudi Mrs. Mandel, ki je prišla leta 1900 iz stare domovine. Mr. Mandel je bil zelo aktiven na narodnem polju v svojih mladih letih, ko je stanoval v Penni. Bil je ustanovnik in večleten uradnik dr. sv. Barbara št. 24 in dr. sv. Jožefa št. 29, JSKJ. Ko je dr. sv. Jožefa štelo 100 članov in je bilo prevleliko za se zbirati in zborovati v njegovem domu, jim je sam kar kupil eno hišo, da so jo imeli kot svojo dvorano ali dom. Seveda je društvo potem od časa do časa in ob raznih prilikah vrnilo njemu denar za kupljeno hišo. — Leta 1907 sta se z družino vrnila v Joliet in si kupili lepo posestvo na vogalu Ruby in Vine St., v katerem še danes, oziroma letos, obhajata zlati jubilej poroke. Svoja prva leta v Jolietu je bil Mr. Mandel uslužben pri Ill. Steel Co. in do kakih deset let nazaj pri Phoenix Mfg. Co. Sedaj seveda živi v pokoju. — Oba Mr. in Mrs. Mandel sta še danes člana dr. sv. Petra in Pavla št. 66, JSKJ. Njuna leta za-

konskega življenja so bila blagoslovljena z devetimi otroki. Trije so umrli, živijo pa še John, Charles, Helen omož. Sterniša in Frances omož. Malnar, ki je sedaj vdova, Peter in Frank. (Peter je bil dvojček s Pavlom, kateri je pa umrl že kot dete.) — Res, zanimivo je slišati njuno pripovedovanje, ko govorita o svoji preteklosti in pravita, da sta zadovoljno živela do teh bogatih let. — Da bi ju le vsemogočni Bog še dolgo let ohranil zdrava in vesela med nami. Ključemo jima k njuni 50 letnici zakonskega življenja prisrčen živel!

Kakor pri marsikateri hiši ustavijo raznovrstne neprilike ali boleznj veselje, tako je bilo tudi na 1118 Highland Ave. pri Mr. in Mrs. Mathew in Anna Terdich, da niso že lansko leto slavili svoje srebrne poroke. Zato so se pridni sinovi in hčere s številnimi prijatelji zbrali in na večer 14. nov. prijetno presenetili omenjena srebrnoporočena, ki sta letos seveda slavila že 26 leto svojega zakonskega življenja. Kakih 50 ljudi, prijateljev in znancev je vdrl v njih krasen dom in ti so obložili mizo s številnimi dobrotami "vsega božjega na svetu za jesti in piti", kot pravijo slavljenici. Skupno so tudi slavljenca podarili lep dar, ki jih bo spominjal njihovih številnih prijateljev. Mr. Terdich je doma iz fare Dragatuš, vas Šipek, Mrs. Terdich je pa iz Omaha, Neb. Mr. Terdich je prišel v Ameriko leta 1908 naravnost v Joliet k svojemu stricu sedaj pok. Antonu Terdichu, ki je bil gostilničar in znan kot "Ta bolji Tone", na katerega je slavljenec še danes ponosen. — Slavljenca sta se poročila 14. nov. 1911 v naši cerkvi sv. Jožefa in ju je poročal takratni župnik Rev. John Kranjc. Tovariši so bili Martin Stefanich in Mary Simonich; John Nemanich in Mary Lukanich; George Babich in Katarina Korevec. — V 26 letih njunega zakona se jima je rodilo pet krepkih sinov in ena prijazna hčerka: William, Mathew, Anton, Frank, Anne in Edward. Mr. Terdich je zadnja leta pred prohibicijo tudi uspešno vodil gostilno v prostorih njegovega strica na Ruby St. Tedaj je bil današnji slavljenec zelo aktiven pri raznih pevskih skupinah in je bil tudi predsednik nekdanjega pevskega zbora "Slovenec", katerega je vodil tedanji pevovodja in organist Mr. John Kovačič, ki vodi cerkveni pevski zbor v Waukeganu. — Mr. Terdich je zadnjih 20 let uslužben v tukajšnji Public Service Co. — Naj da Bog slavljenca še dolga leta zdravja in

življenja, da bi srečni in zadovoljni obhajali še tudi zlati poročni jubilej. — Pozdravljeni!

Omenim naj tudi to, da so Mr. Terdich in cela njegova družina člani dr. sv. Petra in Pavla. — Enako spadata k omenjenemu društvu tudi Mr. in Mrs. Mandel.

Naš ugledni trgovec in rojak Martin Gorsich na N. Hickory St. je v kratkem izgotovil predelavo svojega lepega posloplja in tako ima sedaj na razpolago ljudem poleg svoje moderne trgovine z grocerijo in mesnico tudi nad vse lepo dvorano za razne shode in podobne družabne sestanke. Dvorana pa nosi prav prilično ime "The Town Hall".

Mestni župan Jones z okrajnim in občinskim odborom pripravlja obširen program, na katerem je poprava ceste, mosta in javnega posloplja, kar bo stalo več tisoč dolarjev. Obenem bodo ta dela dala precej ljudem potrebnega zaslužka. Torej, dela dovolj, delavcev tudi. — Pa denar? — Well, nekdo ga že mora imeti.

Petnajst tukajšnjih združenih društev raznih jednot, družb in zvez, kot KSKJ, JSKJ, DSD, SNPJ, WCOF, SZZ in dr. Triglav, se pripravljajo, da dne 31. decembra prirede veliko skupno proslavo ob slovsu starega in nastopu novega leta. Da bo bolj veselo, je najeta Daichmanova orkestra, ki sestojta iz sedem godal. Pripravljajo se torej nekaj novega. Imajo sedaj s seboj pevsko, ki bo skupno z godbo zapela nekaj pesmi. Oseba, ki bo predstavljalta staro leto je izvežbana in bo njeno ime že pozneje naznanjeno. — Hm, katera deklica bo neki predstavljala in nam vščila novo leto? Ja, tega pa ne bomo vedeli do omenjenega večera. Na programu bo še veliko drugih zanimivih točk, katere bodo o pravem času javnosti naznanjene. — Že sedaj častitamo — Miss 1938!

John L. Živetz, Jr.

KAJ NOVEGA V OGLESBY

Oglesby, Ill. Dne 16. nov. je umrl rojak Mihael Šušteršič. Bolehal je že precej časa. Zapuščal tri otroke; sina Freda in dva pastorka Josephine in Mihael Vidic. — Naj v miru počiva. — Na bolniški postelji se nahaja na domu Mrs. Frances Nemet; dalje sta v bolnišnici v Ottawa Joe Legan in Joe Makše. — Vsem bolnikom želimo ljubelega zdravja.

V kratkem so se vršile v naši naselbini dve poroki in sicer se je poročila Miss Olga Mišjak z rojakom Antonom Potočnikom iz La Salle, Ill.; Miss Frances Debovšek si je pa izbrala za svojega spremljevalca v nadaljnjem življenju mladeniča poljske narodnosti po imenu Walter Vengauz iz Oglesby. Obe poroki sta se vršili v cerkvi sv. Roka v La Salle, Ill. — Obilo sreče in blagoslova v zakonskem stanu

V soboto 27. novembra sta slavila zakonca Mr. in Mrs. Joe Ambrož v De Pue, Ill., desetletnico svojega zakona. Prijatelji so jima priredili lep

suprajz party, katerega se je udeležilo tudi mnogo sorodnikov in znancev iz Oglesby in La Salle. — Bog daj slavljenca dočakati še srebrne in zlate poroke. Poročevalec

VELIKA JUGOSLOVANSKA PROSLAVA

So. Chicago, Ill. Rojaki in rojakinje v mestu in okolici ste prav prijazno vabljeni, da se udeležite slavlja "Dneva ujedinjenja", ki bo v nedeljo 5. decembra v Pilsen Sokol Hall na 1814 So. Ashland Ave. — To bo dan ujedinjenja vsega zavednega jugoslovanskega naroda. — Dan ujedinjenja je nekak zahvalni dan vseh zdravo mislečih Jugoslovancev. Vsak izseljeniški narod proslavlja, in kljub temu da živi v tujini in mu morda dobro gre, še vedno ljubi svojo domovino. V potrebi ji po svojih močeh tudi pomaga. Če ji ne more pomagati finančno, ji priskoči na pomoč moralno, to je z besedo, zgledi in dejanji pokaže, da se svoje domovine ne sramuje. Pri nas Jugoslovanih, — ne rečem pri vseh, toda mnogo je takih, na žalost delajo prav obratno. Se enkrat apeliram na vse zavedno jugoslovansko občinstvo od blizu in daleč, da se v velikem številu udeležite proslave Dneva ujedinjenja, ki mora biti za nas vse pomemben dan. Zato v nedeljo 5. dec. ob 3:00 uri popoldne v Pilsen Sokol Hall, na 1814 So. Ashland Ave. — Nasvidenje. M. P.

VESTI IZ NAŠE NAJSEVERNEJŠE NASELBINE V MINNESOTI

Ely, Minn. V naši župniji imamo sv. misijon v angleškem jeziku, katerega vodi duhovnik dominikanskega reda Rev. James A. O'Donnell. — V Shipman bolnišnico so bile zaradi boleznj odpeljane Mrs. George Muhvich iz Camp St. W. in Mrs. Math L. Kapsch iz W. Sheridan St. — V teku pol leta se je morala podvreči operaciji na kliniki v Duluthu, Minnesota, Mrs. Frank Oša-

ben, z W. Chapman St. Bila je v zelo kritičnem položaju, pa se je na srečo zadnje dni obrnilo na bolje. — Družina Mr. in Mrs. Fred Skube na West Chapman St. je dobila krepkega sinčka.

POPRAVEK

V zadnji zahvali z Willarda, Wis., priobčeni v št. 229. Amer. Slovenca bi moralo namesto Mr. in Mrs. Joe Bukovec stati Mr. in Mrs. John Bayuk, katerima tudi prav pristrčna zahvala za kej. —

PANČEN-LAMA NE SME V TIBET

Kakor poročajo iz Šanghaja, je novo povelje iz tibetske prestolnice Lhase pančen-lami, ki se imenuje tudi taši-lama in je duhovni glavar Tibeta, prepovedalo povratek v to deželo. Lama je še od časa, preden je umrl zadnji tale-lama, v prostovoljnem izgnanstvu na Kitajskem. Menil je, da se sedaj lahko vrne v svojo domovino in se je odpravil že pred meseci z velikim spremstvom na pot. Tibetska vlada pa meni, da je spremstvo pančen-lame vojaškega značaja in da sestoji v resnici iz 500 vojakov. Zato mu je povratek za brani.

"FORECLOSURE" PRODAJA

Ako imate \$1000, si lahko kupite tri nadstropno hišo, zidano z opeko, ki ima kopalne in zaprte porče. V dobrem stanju. Ostanek \$3,000, kot vknjižba na mesečne obroke. Vprašajte pri: A. L. C. Ropa, 1652 W. 21st Street, Chicago, Ill.

BOŽIČNA DARILA

vašim domačim v starem kraju bodo dostavljena hitro in točno brez kakega odbitka na najbližnji poštni urad njihovega bivališča. Odpravite vaše pošiljke pravočasno. Včeraj so bile naše cene:

V JUGOSLAVIJO:	V ITALIJO:
Za \$ 2.55..... 100 Din	Za \$ 6.50..... 100 Lir
Za \$ 5.00..... 200 Din	Za \$ 12.25..... 200 Lir
Za \$ 7.20..... 300 Din	Za \$ 30.00..... 500 Lir
Za \$ 10.00..... 420 Din	Za \$ 57.00..... 1000 Lir
Za \$ 11.65..... 500 Din	Za \$ 112.50..... 2000 Lir
Za \$ 23.00..... 1000 Din	Za \$ 167.50..... 3000 Lir

Pri večjih svotah poseben popust. ZA IZPLAČILA V DOLARJIH: Za \$5.00 pošljite.....\$5.75 — Za \$10.00 pošljite.....\$10.85 Za \$25.00 pošljite.....\$26.00 Vsa pisma pošiljate na:

JOHN JERICH

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

"TARZAN NA RAZISKOVANJU"

"Gospa," nadaljuje pilot, "dva kraja carja ne dam za naša življenja!" — "Lady Greystocke ni bila strahljivka. Kolikokrat je gledala smrti v obraz, ko je spremljala svojega moža Tarzana na njegovih nevarnih potih. Pilot se je sam čudil, kako more biti ženska tako hladnokrvna v tako kočljivem trenutku.

(7)

"Vi ste pa dobra sportnica, ki imate močne živce," reče pomirjeno pilot. "Kaj pa sedaj napravite?" vpraša Jean. "Če bi mogel dvigniti letalo nad oblaka, bi se tako izognili nevihti," pravi pilot; "toda ta princ je precej težak. Tudi to bi precej pomagalo, če bi ga stresel iz letala, mar ne?"

(Metropolitan Newspaper Service)

Istočasno se je v oddelku za potniške s pomočjo strežnika Tibba zopet zavedla Annette, toda to ni potnikov pomirilo, kajti komaj je prišla k zavesti in pomislila kje je, se je začela obnašati kot histerična. Princeza Shorrov je vsa razburjena iskala svojo dišečo sol; princ je pa sedel kot okamenel.

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Za nekaj minut je pilot Brown molčal in mislil, kako bi rešil ta težaven položaj in korist sebi in vsem, ki so mu izročeni. Nazadnje se je obrnil k Lady Greystocke in ji naznanil, da se je namenil z letalom pod oblake, "morda se posreči dobiti primeren prostor za pristanek, če se letalo prej ne razbije."

VRNITEV IZ RUSKEGA UJETNIŠTVA PO 23 LETIH

Pred dnevi se je vrnil iz ruskega ujetništva Andrej Jelenc iz Zavrha št. 8. pri Smedniku, ki je živel v Sibiriji 23 let, se tam oženil in videl tamošnje življenje. Ker smo vedeli, da je v teh 23 letih doživel marsikaj, kar bi zanimalo naše čitatelje, smo se obrnili nanj in ga prosili, da bi nam poročal o zanimivostih, ki jih je doživel. Rad nam je ustregel, ker upa da bodo njegove resnične izpovedi odvrnile ljudi od zablod komunizma, ki je ubogo rusko ljudstvo spravil v tako veliko nesrečo.

Andrej Jelenc je odšel 20. oktobra 1914 na fronto v Galicijo, kjer je bil 9. februarja 1915 ujet in odpeljan v ujetništvo v Sibirijo in sicer v mesto Petropavlovsko. Po treh tednih strašnega trpljenja v ujetniškem taboru so ga odgnali na delo v kmetot, kjer je delal zgolj za žive. Kmetot se še takrat ni godilo preveč slabo, približno tako so živeli, kakor živi sedaj naš kmet. Rad bi ostal med njimi toda odpodlasi so ga v tovarno Korabaš, varilnico bakrene rude, kjer je moral delati 16 ur dnevno. V tovarni je delalo razen njega še 50 drugih ujetih Slovencev, s katerimi so se tu in tam pogovorili o svoji domovini, si poročali vesti od doma in z bojišča. V začetku je bilo dovolj hrane in tudi stanovanje in obleka je bila še kar zadovoljiva, pozneje ko so pa zavladali komunisti se je življenje popolnoma spremenilo. Hrana ni bila niti zabeljena in nič več niso videli mesa ali kaj masla. Tudi take hrane, ki pravzaprav ni bila prihrana za ljudi, ampak za živino, merna za ljudi, ampak za živino, je bilo malo, tako da so mislili, da bodo pomrli od lakote. Končno je obrat l. 1921 v tovarni prenehel, v deželi je bila velika stiska in ujetniki so dobili prostost.

Na svobodi se prvi trenutek ni vedel kam obrniti. Stikal je povsod za službo, toda nikjer je ni mogel dobiti. Po nekaj dnevih stradanja in obupavanja je dobil nameščenje na žagi v mestu Novo Sibirsko, t. j. v guberniji Tomsk, kjer je delal dnevno 8 ur za 1 funt kruha, pri nadaljnih 8 nadurah pa je zaslužil še manjšo množino moke. Seveda pri tej hrani in izboljšal svojega položaja, zato je iskal boljše namestitve. Posrečilo se mu je, da je po dveh mesecih dobil službo sluga pri upravitelju lesne industrije, kjer je zaslužil brez oskrbe 2 milijona rubljev na mesec (za te si je lahko kupil 10 kg moke), razen tega je pa še dobil 16 kg moke. Njegov gospodar je bil precej dobrega srca in mu je odstopil svojo ponošeno obleko, ker je prišel k njemu ves raztrgan in zamazan. Denarja, da bi si plačeval stanovanje ni imel, zato je ležal v hlevu poleg konja. Ker hlev ni bil dobro zavarovan ga je skrbelo, kako bo zmrazil pozirai, toda k sreči je bil njegov gospodar prestavljen na zimo h kmetot, kjer je dobil tudi Jelenc stanovanje. V vasi Belo Jarki se je spoznal z neko delavko, katero je poročil. Tamošnji ljudje večinoma smatrajo, da je zakon že sklenjen ako se gre k uradniku, da jih ta zapíše v knjigo kot moža in ženo. Jelenc se je poročil v pravoslavni cerkvi in po enem letu zakona se jima je rodila hčerka, ki pa je vsled slabe hrane po dveh mesecih umrla. Njegova žena je morala namreč še naprej delati, ker mož ni zaslužil toliko, da bi lahko oba preživel. Ko se je rodila druga hčerka je umrla žena na porodu, obenem z njo pa tudi hčerka. Uboogi mož ji namreč ni mogel nuditi nobene postrežbe. Žalostna smrt njegove žene ga je močno strla in nič več ni mislil na ženitev. Toda življenje hlapca je bilo čedalje težje. Venomer si je prizadeval dobiti kakšno boljšo službo. V vasi Bibejevo se je spoznal z nekim uradnikom, ki mu je svetoval, naj se poroči z

neko vdovo, ki ima majhno posestvo in hišo. Jelenc je nekaj časa premišljeval, kajti njega je le še vedno vleko domov, odkoder ni imel nobenega poročila, dasi je stalno pisarik. Končno je uvidel, da zanj ni rešitve, da mora pokopati vse sanje o domovini. Zato se je odločil in se v drugo poročil z štiri leta mlajšo vdovo in priženil poleg posestva tudi dvoje otrok. V novem domu se je kar dobro počutil in venomer pripovedoval svoji družini, zlasti svojemu sinu Janezu o njegovi domovini. Žena mu je prigovarjala naj ne opusti pisarjanja domov, češ, morda bodo nekoč le dobili njegovo pismo. V letu 1931 je dobil prvo pismo od očeta in od tistikrat je še bolj vroče želel domov. Delal je pridno na polju in štedil, prav tako tudi njegova žena, da bi lahko čimprej dal slovo Rusiji.

Dovoljenja za odhod v domovino dolgo časa ni dobil kljub svojemu prizadevanju in prizadevanju očeta. V letu 1934 pa je doživel nov udarec, ki se mu je doživel tako strašno, da ne bo nikoli več mogel v Slovenijo. Vsa kmečka posestva je namreč prevzela država, kmetje so postali le nekaki najemniki. V vsaki vasi je ustanovila država organizacijo, v katero so bili primorani, ni stopiti vsi kmetje in kateri je načeloval od države postavljen uradnik. V tisti jeseni so jim odvzeli tudi vse žive razven krompirja. Jelenc si je prizadeval, da bi dobil delo, toda naval ljudi iz dežele v mesta je bil tak, da ni bilo mogoče dobiti ničesar. Spomladi jim je upravitelj odkazal določeno množino njiv in jim povedal, koliko bodo primorani delati na teh njivah in koliko morajo obdržati za seme. V jeseni so morali oddati predpisano množino državi, nihče pa ni vprašal koliko je ostalo kmetot za zimo. To stanje je bilo tako obupno, da so kmetje zapuščali domove in prepustili u sodi svoje žene in otroke. Jelenc je končno dobil delo pri državni trgovini v mestu Novo Sibirsko, kjer je mislil spet na odhod v domovino. Tudi v trgovinah je bilo hudo. Te so namreč vse državne ter jih vodi upravitelj, ki ima državno plačo. Upravitelj gleda zgolj na svoj dobiček ter mu je vseeno če je goljufal ubogega kmeta in državo. Končno so tudi pri tem upravitelju spoznali, da je delal zgolj v svoj dobiček, zato so ga odgnali in ga obsodili na 5 let robije.

Ko je Jelenc izgubil tukaj službo je dobil nameščenje v mestu pri zidarjih. Tudi njegov pastorek Pjodor je takrat že začel delati, tako sta skupno garala in štedila za odhod. Komaj enkrat na dan so si privoščili jed. Njihova želja, da bi prišli v Slovenijo je bila tako velika, da bi žrtvovali za njo vse.

Letos 15. oktobra je končno prišlo zaželjeno dovoljenje, toda le za njega, ženo in mlajša otroka, dočim pa je moral starejši sin ostati v Rusiji. Ženo je ločitev od sina silno bolela, toda v upanju, da bo tudi on prišel za njimi, čim bo odslužil vojaščino, se je poslovila od ruske zemlje.

22. okt. so sedli v Novo Sibirskem na postajo in se peljali do Moskve. Tu so kupili vozno karto z denarjem ki jim je še preostal od hiše, katero so poprej prodali in se srečno pripeljali do Varšave, kjer so dobili brezplačno pri jugoslovanskem konzulatu karto do Maribora. Čim so prestopili rusko mejo se je zdelo Jelencu, kakor da bi ga šele tedaj oprostile neznosne vezi ujetništva, čutil je tudi kako silne in težke razmere vladajo v Rusiji, ki morijo dušo in telo. Tudi njegova žena je čutila olajšanje, toda kljub temu, da je ruska zemlja vsa nesrečna s solzami in krvjo prepojena, jo ljubi saj je njena rodna zemlja. Dobro je vedela da se razmere ne bodo urejale, zato je zbežala dan-leč s svojimi iskati boljše bodočnosti, in le sin, ki še trpi v daljni tujini, jo še veže na Rusijo.

PODPRESEDNIK S SOPROGO

Podpredsednik Garner, ko je prispel v Washington s svojo soprogo na izredno zasedanje kongresa.

nosti, in le sin, ki še trpi v daljni tujini, jo še veže na Rusijo. Vprašali smo ga, kaj misli o naših komunistih, ki vsepovsod poveličujejo sovjetski "paradiž" na zemlji. Mož, ki prav gotovo bolje pozna delovanje komunistov v Rusiji kakor pa vsi naši komunisti, je ves ogorčen zaklical: "Pošljite jih tja v Rusijo, da bodo deležni ne raja — ampak pekla na zemlji!"

Mož, ki 24 let ni imel prilike, da bi govoril v svojem jeziku, še vedno govori lepo slovenščino in bi mogel biti vzgled marsikomu med nami, ki ga že bivanje nekak mesecev v tujini popolnoma odtuji domači govoric in domačemu rodu.

Družina se je naselila v Zavrhu pol ure od Smednika. Na domu gospodari sestra s svojim možem, s katerim se je poročila pred nekaj leti in se jima je rodilo že več otrok. Razven tega je na domu še druga sestra in sivolasi oče, ki kar ne more verjeti, da se je vrnil sin, kateremu so postavili že spomenik misleč, da je mrtev. Seveda Jelenčeva družina ni prinesla ničesar s seboj, zato se njegovo družino priporoča dobrim srcem. Pridnemu delavcu bo morala dati Gorenjska tudi zaposlitev, da se bo zadovoljnega počutil sedaj, ko se je vrnil po tolikem prizadevanju v naročje svoje domovine. (Po "Gorenjcu")

ZA NAŠE GOSPODINJE

KUHARICAM NEDOSTAJA IZKUŠNJE, KI SE Z NJO PONAŠAJO KUJARJI, PRAVI MOŽ, KI SAM KUHA

Eden največjih kuharjev je v vsakem oziru Francoz Amos, ki je bil šef v pariškem hotelu Ritz in je pozneje nastopil isto službo v londonskem hotelu Dorchester. Novo ravnateljstvo tega podjetja ga je povabilo čez Rokavski preliv. Amos se je zelo branil, prvič ker je sovražnik plovice po morju, drugič, ker ne zna niti besedice angleščine. Toda primerno visoka vsota mu je odpravila te pomisleke in tako je odšel v spremstvu nekega tolmača v London.

V hotelu so mu odkazali zelo odlično opremljen prostor poleg kuhinje.

Amos se je rodil v Grenoblu in je do svoje 62 leta trideset let prebil kot kuhar v najboljših francoskih hotelih. V Dorchesteru je imel pod sabo sto kuharjev. Delil jim povelja samo v svoji materinščini, kajti francoščina je občevalni jezik vseh kuharjev na svetu, v kolikor delujejo seveda v velikih hotelih. Amos se je izjavil, da njegova žena tudi ne kuha slabo vendar pa nedostaje ženskam izkušnje, ki jo imajo moški. Ženske niso pripravljene, da bi vse svoje življenje prostovoljno in z veseljem

posvetile kuhinji, to je pa glavni pogoj, če si hočeš nabrati izkušenj. Tudi niso ženske dovolj pogumne, a to lastnost mora imeti vsak pravi kuhar, če hoče doseči nekaj posebnega.

Zanj je kuhanje nekaj tako važnega in tudi tako lepega, da mu posveča brez pomisleka svoje življenje. Dela 16 in pol ure na dan, od 9:30 predpolne do 2. po polnoči, in se ni še nikoli kesal. Večino večerov pripravi jedi za tisoč do tisoč pet sto gostov in vsak obrok prekontrolira sam. Seveda je nemogoče da bi vsako jed tudi poskusil, pravi pa, da jih poskusi vsak večer nekoliko sto. In česar ne zmore njegov jezik, to napravijo njegove oči, kajti en sam pogled mu običajno zadostuje, da lahko presodi, da-li je jed dobro napravljena ali ne.

PRIPRAVA NEKATERIH JEDI

Rezančna potica s svinjino ali drobtinami

Napravi iz enega jajca, dveh žlic vode in nekoliko moke bolj trdo testo, ga razvaljaj in osušene krpe razreži na prst široke rezance, katere skuhaj v slani vodi (10 minut zadostuje) in kuhane odcedi. Medtem vmešaj tri žlice kisle smetane, dva rumenjaka, pest drobno zrezane prekajane in kuhane svinjine, eno

VSII KATOLIŠKI SLOVENCII IN SLOVENKE V CHICAGII

vabljeni, da pristopite k prvemu in najstarejšemu društvu v naselbini,

Dr. sv. Štefana
ŠTEV. 1, K. S. K. J.

Smrtninska zavarovalnina—podpora v boleznih—preskrba dostojnega pogreba — šport za mladino.

Odbor za leto 1937:
ANTON BANICH, predsednik, JOHN PRAH, tajnik
ANTON KREMESEC, blagajnik.

do dve žlici drobtin, sneg dveh beljakov, žlico dročno zrezanega peteršilja in odcejene ter shla-jene rezance; vse dobro premešaj in stresi v dobro pomazano in z drobtinami potreseno kozo, enakomerno razravnaj in peci 15 do 20 minut.

Gulaž od divjačinc

Meso divjačine, kakor srne, gamsa, divje race, mora zmerom nekaj dni ležati na hladnem, da se obleži in postane mehkeše. Funt in pol mesa (srne) zreži na drobne kose. V kozo razbeli mast in malo slanine, stresi na mast dve drobno zrezani čebuli, in ko čebula porumeni, stresi meso na čebulo. Meso zdaj tako dolgo praži, da se dobro zapeče. Nato osoli, dodaj žličico sladke paprike in zalij z vodo. Vode prilij toliko, da je meso pokrito, in pokrito duši do mehkega. Četrtr ure, preden daš na mizo, zamešaj v skodelici žlico moke in tri žlice kisle smetane. Zmešano smetano mešaje zakuhaj v golaž, dodaj še malo sesekljane peteršilja, in ko je vse skupaj vrelo četrtr ure, daj na mizo. Zraven daš žličnike.

Kislo zelje

(Tudi za bolnike s srčno boleznijo)

Kislo zemlje nalahno opereš z mrzlo vodo, prav malo vdušiš sesekljane čebulice, v precejšnji količini svinjske masti, daš zelje v to, dodaš precejšen kos prekajane slanine in posodo do polovice napolniš z vodo in kuhaš 2 do 3 ure. Malo prej, preden daš zelje na mizo, nastrgaš dva ali tri surove kromirje v zelje. Da je okus boljši, zlij v zelje pol pinta belega vina.

PRAKTIČNI NASVETI

Pazi na čebulo. Čestokrat se zgodi, da kuharica potrebuje samo del cele čebule, ostalo pa pusti v kuhinji ali

kjerkoli ležati, da jo uporabljaja šele naslednjega dne ali še pozneje. Toda znano je, da prav čebula vsrkava vse vonjve, vse bacile, ki so v njeni bližini. Ako bi tako okuženo čebulo na pr. narezali na fižol ali krompir, se lahko zgodi, da si človek z njo nakoplje nalezljivo bolezen. Čebula je bacilonosec, zato jo moramo skrbno hraniti.

Prideni kavi par zrnov soli, bo mnogo okusnejša. Sol pri-mešaj gorčici, bo dalje časa ostala sveža. Slana voda uniči žuželke na zelenjadi.

Jabolčni olupki za čaj. Preden jabolko olupiš, ga umij in zbriši, izreži pecelj in muhco ter ga olupi prav tenko, če mogoče tako, da bo le en sam olupak. Posušil olupke, spravi jih v vrečico na suh zračen prostor. Kadar se kdo tvoje družine prehladi, mu skuhaj jabolčni čaj, za eno skodelico čaja deni v zavrelo vodo približno toliko, kolikor zagrabiš s tremi prsti, sladkorja prideni prav malo, in kuhaj ta čaj 10 minut.

Da ne bodo rozine le na dnu. Če pripravljajš kako pecivo, daš tudi rozine zraven, ki pa v testu kaj rade potonejo in se vležejo na dno peciva. Da temu odpomoš, rozine pred uporabo vedno prej povaljaj v moki, pa ne bodo potonile.

Protivterski tisk je strup za vsako hišo. Ta strup uničuje blagoslov v družinah, včasih hitreje, včasih pozneje.

V NAJEM SE ODDA

trgovina na 1928 W. Cermak Rd., Chicago. Ugoden prostor za pekarijo, ali za katero koli drugo vrsto trgovine. Vprašajte ali pokličite Mr. Jos. Burggraf, 2105 Clarence ave., Berwyn, Ill.; Tel. 2611-R.

TO IN ONO

TRI INDIJSKE PRINCESE

Indijski maharadža iz Savara-ka je edini beli knez Indije. Je Anglež ter se piše po meščansko sir Charles Brooke. Zbiralci znamk poznajo njegove lepe znamenke s tigrom. Torej ta indijski knez z lepimi znamenkami pa ima veliko smolo s svojimi hčerkami. Ima tri hčere. Prva se je res omožila tako, kakor se spodobi, z angleškim lordom ter se sedaj piše lady Inchcape. Toda druga se je zaljubila v voditelja slovečega londonskega orkestra Jazz Harija Royx. Pred enim letom sta se vzela. Tretja pa je bila sedaj na vrsti. Ona pa se je zagledala v londonskega roko-borca Boba Gregorya. Ko je oče to zvedel, je brzojavil svoji hčeri, da jo razvedini, če ne razde-re te nesmiselne zaroke. Brzo-javka pa je prispela v London prav tisto uro, ko je srečni ženin Bob Gregory v javni borilnici podlegel svojemu nasprotniku nekemu Francozu. Ko je roko-borec slišal, kaj namerava oče svoje zaročenke, se je razhudil ter dejal časnikarjem: "V prvi zaročni rundi sem sicer moral na tla, toda ne z obema ramama. Sedaj pa pokažem staremu, kaj se pravi nagajati evropskemu svetovnemu mojstru." Kako mu bo to pokazal, tega pa ni povedal, ker eden je v Londonu, drugi pa v Indiji.

VESTEN ŠAMOMORILEC

Chicago, Ill. — Predno se je 83 letni Emil Newhouse odločil za samoumor, je vestno poskrbel za to, da ne bo komu povzročal nepotrebnih stroškov. Zadnji terek so našli njegovo mrtvo truplo, obešeno v spalnici njegove doma, 1824 No. California ave., in poleg njega nikl s pripombo, naj tisti, ki najde truplo, porabi nikl za telefonski klic na policijo.

Pojdite in Preživite

BOŽIČ V JUGOSLAVIJI

Parniki iz New Yorka:

HANSA . . . . . 15. Decembra

EUROPA . . . . . 16. Decembra

Ekspresni vlak ob parniku EUROPA v Bremerhaven vam jamči udobno potovanje v Ljubljano. Istotako točne železniške zveze iz Cherbourga ali Hamburga.

Pomagali Vam bomo preskrbeti vizije za obisk ali preselitev vaših evropskih sorodnikov

Za pooblastila vprašajte katega koli pooblaščenega agenta.

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

130 W. Randolph Street -:- Chicago, Illinois

“Dušica”

ROMAN
—
Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

Ko je videla, da je fant užaljen in kako ga je sram, da se mu vse smeje, je hitela popraviti svojo nekoliko prebodečo oceno njegove zunanosti in je spravila pogovor na drug tir.

“No no, Tomažek! Saj beseda ni konj! — Sicer morate pa vsi priznati”, se je obrnila na družbo, “da je vsa zadeva z “Dušico” strašno zanimiva in skrivnostna. Zakaj se ne pokaže? Zakaj ne pove, kdo da je? In tisti, ki ga poznajo, tudi nič ne povedo!”

Onidan sem zvedela od Lucije, sobarice gospe Margarete Blakeney, da je tista gospodična, ki je te dni v gosteh v gradu, da je, pravim, govorila z “Dušico” z resničnim, živim, pravim našim junakom, in da ga dobro pozna. Jutri bo 14 dni, kar je prišla iz Francoske. In z njo je prišel neki gospod Derouled, ki je tudi gost v gradu. Oba sta videla “Dušico”, sta govorila z njim. On sam ju je pripeljal iz Francoskega. — Zakaj nič ne povesta?”

“Kaj ne povesta?” je vprašal nekdo. “Kdo in kaj da je “Dušica”!” “Morebiti pa da ga ni —!” je skrivnostno dejal stari Matevž, ki je bil cerkovnik pri župni cerkvi. — “Da —!” je pridjal tehtno. Veliko je dal na lastne besede in rad jih je ponavljal, še preden je vse povedal. “Morebiti pa da ga ni —!”

“Kako mislite, Matevž?” je vprašala Urška, pekova hčerka. Poznala ga je in vedela, da rad razlaga svoje modre izreke. S cerkovnikovim sinom sta se rada videla in pletlo se je že dolgo, da bi se vzela. Pomagala mu je, kjer je le mogla. “Kako mislite? Kako da ga ni —?”

“Ni ga —. To hočem reči,” je izpovedal Matevž z dvomno svečanostjo. In ko je videl, da je vzbudil pozornost v družbi, se je velikodušno vdal ter končno pojasnil svoje globokoumne besede.

“Pravim, da morebiti ni prav, če poprašujem, kdo in kaj je “Dušica” —. Morebiti je bolje povedano če rečemo, kdo je bil ta nesrečni junak.”

“Torej mislite da —?” je hlastnila gospodična Polly. Glas ji je nalahno zadržtel, sama ni vedela, zakaj jo je tako zbudilo pri srcu, ko je čula globokoumne besede richmondškega vedeža.

“Prav gotovo vem,” je tedaj povedal stari Matevž svečano in razločno, “da moža, ki mu pravijo “Dušica”, ni več med živimi, da so ga Francozje djali ob glavo in da ni nič več čuti o njem, kakor pravi pesnik.”

Matevž je rad navajal v svojih pogovorih besede pesnikov, ki je njihova imena pa vsikdar pozabil dostaviti. In vsakokrat je ob taki priliki slovesno dvignil klobuk v spoštovanju do duševnih velikanov.

“Torej mislite, da je “Dušica” — pa mrtev? Da so ga res tisti strašni Francozje dobili —? Menda ja ne?” Žalost je donela iz Pollyjinih besed.

Matevž je dvignil roko h klobuku. Nedvomno za to, da bi se poklonil besedam kakega slavnega pesnika. Pa ni prišlo do tega —.

Za bližnjim grmom se je oglasil smeh, prijeten sicer, pa vkljub temu razločno smeh beba, — zategel, nosljajoč, brezdušen in dremav.

Za glavo višji ko vsi drugi krog njega, širokih, mogočnih pleč in mišičastih udov, brezhibno oblečen po neoporečno najnovjšem pariškem kroju, je stal gospod Blakeney pred oveseljenimi mladimi ljudmi. Njegove globoke, sinje oči so zaspalo in dremavo zrle na pestro sliko ljudske veselice in krog njegovih lepih, krepko razvitih ust en igral plah pa prijeten smehljal.

“Krasna postava!” je vzdihnila gospodična Polly.

“Dolgost še ne naredi moža, pravi pesnik!” je navajal učeni Matevž in segel po klobuku.

“Tudi obleka ne!” je pridejal ljubosumni Tomaž, ki mu prav nič ni ugajal dekletov vzdih.

“Ah — tamle pa prihaja gospa Margareta!” je tedaj rahlo kriknila Polly. “Kako je lepa!”

Lepa zares je bila Margareta. Žar mladosti in popolne sreče je odseval iz vsega njenega bitja. Dragocena obleka iz svetlikajoče se zelenkaste tkanine v preprostem pa okusnem kroju je ljubko razodevala črte njenega vitkega telesa, širok klobuk je senčil njeno lice in dajal posebno nežnost potezam njenega lica in vratu.

Čipke neprecenljive vrednosti so ji odevale roke in vrat in ogrinjalo iz prozorne tkanine je rahlo viselo na njenih okroglih ramenih.

Nežna ljubezen je sijala iz njenega obrazca, njene oči so iskale soproga, Percyja.

Ob njeni strani je stopalo mlado dekle. Pravkar ji je Margareta s svojo prirodno živahnostjo nekaj pripovedovala in se ji veselo smejala.

“Ne ne, nič se ne boj, otrok! Našli bova Pavla! Prav gotovo! Ali si pozabilo, dete, da smo na Angleškem? Tukaj se nam ni treba bati, da nas kdo pri belem dnevu pograbi in vrže v ječo!”

Dekle ob njej se je rahlo streslo, otroški obraz je za spoznanje prebledel. Margareta jo je prijela za roko in ji jo rahlo stisnila.

Julietta Marny je bila. Šele pred nekaj dnevi je prišla na Angleško. Drzne in pogumne roke so jo iztrgale žrelu krvave revolucije. Komaj je verjela, da ni več nevarnosti zanjo in ne za moža, ki ga je ljubila.

“Tamle prihaja Derouled!” je pokazala Margareta na gručo mladih ljudi. “Vidiš, da je med prijatelji!”

Res so prihajali, sami dobri znanci in prijatelji, lord Anton Dewhurst, gospod Andrej Foulkes s soprogo in sredi med njimi Pavel Derouled.

Od druge strani, sem od vhoda, pa je stopal z rokami malomarno v žepih svojih jahalnih hlač, z bebastim smehljanjem na licu in z dremavimi očmi, toda polnimi dobrotljivega, prijaznega veselja — gospod Percy Blakeney.

(Dalje prih.)

Tiste družine, ki imajo katoliško časopisje v svojih hišah so trdnjave katoliške miselnosti.

S.P.D. sv. Mohorja

Ustanovljena 31. decembra, 1921. Inkorporirana 12. oktobra, 1923.
SEDEŽ: CHICAGO, ILLINOIS.

Odbor za leto 1937:

Predsednik: Leo Mladich, 1941 W. 22nd Street.
Podpredsednik: John Falle, Sr., 1937 W. 22nd Place.
Tajnik: Jos. J. Kobal, 2113 W. 23rd Street, Chicago, Ill.
Blagajnik: Jos. Ziberl, 2001 W. 19th Street.
Zapisnikar: Joe Oblak, ml., 2313 So. Winchester Avenue.
Duhovni vodja: Rev. Alexander Urankar, OFM.
Nadzorniki: Frank Kozjek, 2118 W. 21st Pl.; Theresa Chernich, 2024 Coulter St.; John Densa, 2730 Arthington St.
Porotni odbor: John Jerich, 1849 W. Cermak Rd.; Math Hajdinjak, 2017 W. 21st Place; John Mlakar, 1925 W. 22nd Place.
Družbeni zdravnik: Dr. Jos. E. Ursich, 2000 W. Cermak Rd.
Reditelj: Anton Zidarich, 1842 W. 22nd Place.

Uradno Glasilo: “Amerikanski Slovenec”.

Družba zboruje vsako prvo nedeljo ob 1:30 popoldne v cerkveni dvorani sv. Stefana, na 22nd Place in Lincoln ulici.

Družba sprejema v svojo sredo moške in ženske od 6. do 45. leta starosti. Pripust v Družbo je samo en dolar. Družba plačuje \$7.00 na teden bolniške podpore, za kar se plačuje po \$1.00 na mesec mesečine, in nič v slučaju, ako član umrje. To je izvanredna ugodnost za vsakega Slovenca v Chicagu. Rojaki, pristopajte v to domačo družbo!

Za vsa pojasnila glede Družbe in njenega poslovanja se obrnite na družbenega tajnika ali pa predsednika.

IZ URADA SLOVENSKE PODP. DR. SV. MOHORJA CHICAGO, ILL.

Naša prihodnja redna mesečna seja, se bo vršila v nedeljo dne 5. decembra točno ob pol dveh popoldan v cerkveni dvorani sv. Stefana. Ker je to zadnja ali letna seja, je zelo važno da se vsi člani in članice vdeležite. Na tej seji se bo volil odbor za prihodnje leto. Na dnevni red pride tudi pregled družbenih pravil. Gotovo ima eden ali drugi kak dober nasvet ali predlog, ki bi koristil naši Družbi. Pridite in povejte svoje mnenje. Na letni seji je čas za to. Toraj se enkrat povdarjam, važnost te seje. Obenem opominjam, da je dolžnost vsakega člana, da se seje vdeleži. Leto se bliža koncu. Zatoraj

prosim vse člane ki ste zaostali z svojim asesmentom, da to kmalu poravnate. Vse člane katerim je mogoče, prosim, da pridete plačati Vaš asesment v nedeljo dopoldan na dom. Na razpolago bom po pol osmi maši naprej. Med sejo se ne bo pobiral denar. V dvorani bom začel pobirati denar (12:45 P. M.) Toraj Vas še enkrat vabim da se vdeležite naše prihodnje seje v nedeljo. Začne se točno ob pol dveh.

Z sobratskim pozdravom,
Jos. J. Kobal, tajnik

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

STENSKI KOLEDARJI
Kdor želi imeti v stanovanju VELIK STENSKI KOLEDAR za leto 1938

si ga lahko naroči po pošti za ceno 25 centov. Koledarji so velikosti 20x28 inčev in zelo razločni radi velikih in jasnih števil. Mnogi jih tudi vsako leto naročijo za svojeje v stari kraj za isto ceno. Naši odjemalci v Clevelandu jih dobijo zastoj za svojeje stanovanje. Pišite na: A. Grdina in Sinovi, 6019 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

DR. H. M. LANCASTER
DENTIST
2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)
Tel. Canal 5317
CHICAGO, ILL.

Družinska pratika

ZA LETO 1938 je dospela.
Zanimiva je kakor vsako leto. Ima 16 strani krasnih slik. Posebno zanimive so slike o pogrebu pok. nadškofo prevzv. Dr. Jegliča. Pratika stane s poštnino samo 25 centov
Naroča se od: Knjigarna AMER. SLOVENEČ 1849 West Cermak Rd., Chicago, Ill.

S čem naj se spomnim svojih domačih za Božič?
Meseca januarja začne izhajati novi slovenski list mesečnik, ki bo zanimiv, poučen, zabaven. Naroči svojemu sorodniku, prijatelju ali znanecu ta novi list za eno leto, ki stane za Ameriko \$2.00 in dal mu boš krasno darilo, ki bo vsak mesec prihajalo predenj in ga spominjalo na tvoje prijateljstvo in ljubezen do njega. Hvaležen ti bo za to darilo, bolj kakor za kaj drugega. Naročite mu ga še danes in pošljite znesek na:
Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois
NAROČNINA novemu mesečniku za staro domovino bo letno \$3.00; tudi za vaše domače v stari domovini si ne morete omisliti lepšega darila. Naročite jim ta list za božično in novoletno darilo!

Pisano polje

J. M. Trunk

Usoda koroških Slovencev.

Vsakoletni 10. oktober pri naša usoda Koroške na dnevni red. Od leta do leta je ta usoda bolj bolesta. Iz zasebnega pisma o letošnji prošlavi od strani zmagovalcev pozuzamem sodbo narodno zavednega Korošca, “da v dvajsetih letih ne bo nobenega Slovenca več na Koroškem.” Še jih je nekaj. Naravno, da se tudi slovenska širša javnost bavi z 10.oktobrom. “Delavska politika” je prinesla članek “Odgovornost za usodo kor. Slovencev” in “Prosveta” je članek ponatistnila, ker ga je pač smatrala za važnega tudi za amerikanske čitatelje, kar bi bilo na sebi dobro, ker svedoči vsaj o zanimanju za to usodo.

Meritorično se jaz v vsebinu članka ne spuščam, ker se je o tem že dosti pisalo. Gole rekriminacije, ki so bile že večkrat ovržene, podomače bi rekel, da je to zvonjenje po toči. Članek je usmerjen povsem tako, da zvali vso krivdno na druge, in pokaže stališče socialistov kot baje edino pravilno. Vse mi je dobro znano, in morda bolj znano ko socialistom samim. Plebisit je bil določen, in določen v Parizu, ne na Dunaju ali v Ljubljani. Bila so pogajanja na Dunaju ali v Ljubljani, ampak bila so izven območja moči, ki so delave v Parizu. Čemu toraj zdaj take rekriminacije? Ako bi se bila naredila napaka, in bi bila Drava meja, bi bilo nastalo sto in sto rekriminacij radi usode Slovencev na severnem brega Drave. Pustimo to. Plebisit je bil. Tu bi bila edina prilika, da bi bili tudi socialistični Slovenci pokazali, da smatrajo narod za edino podlago kulturnega razvitka potom narodnega jezika. Ne trdim ravno, da so nas morda le socialisti pustili na cedilu. Videl sem pa vse z lastnimi očmi, in ne vem, če ima roka dosti prstov za tiste slovenske socialistice, ki so se zavedali narodne dolžnosti in glasovali za narodno svobodo. Republika jim je bila vse, in tedaj je

bila Avstrija socialistična republika, in vzhičenost za socialistično republiko je pokopala vsako narodno smisel. Na vsaki socialistični hiši se je prikazal, ko je sonce tonilo, napis: “Hoch die Republik.” Tu je point.

Članek ima zelo prozoren namen, da pokaže prav socialiste kot narodne rešitelje, druge pa kot narodne grobokope. Zato posega nazaj v l. 1904. To je poglavje za — se in enako zvonjenje po toči. Klerikalci morajo biti krivi usode, socialisti pa bi bili vse rešili. Tako nekako je. In če bi ne bilo tako za preteklost, vsaj za bodočnost je baje takoko. Na Koroškem je vse izgubljeno, ker ni šlo po smislu socialistov, in niti zdaj ne gre, ko “tako politiko še v poslabšani izdaji nadaljujejo s tem, da v svojih časopisih hvalijo avstrijske klerikalce in nemške hitlerjevce, ki raznarodujejo Slovence na Koroškem”, in “dokler slovensko ljudstvo ne spozna in ne napravi iz tega potrebnih zaključkov, bo slovenski narod trpel in nazadoval in tudi drugod, ne samo na Koroškem in v Primorju in na Krasu,” kar pač pomeni, da mora slovensko ljudstvo iti v socialističen tabor, ako ne gre, ga bo konec.

In na Koroškem brli narodna lučica le še v hišah, ki so vrlo klerikalne, v vseh socialističnih hišah je narodna tema. Vse polno narodne svetlobe pa bi bilo, ako bi bilo šlo vse po socialističnih smernicah, in baje bo dosti tako narodne svetlobe, ako vsaj v bodočnosti pojde po teh smernicah. Blagor njim, ki to verjamejo.

Toča

Kakor poročajo iz Slovenskih gor, je v drugi polovici oktobra padala kot oreh debela toča, ki je kmetovalcem uničila precejšen del letošnje setve ajde. Ljudje ne pomnijo že dolga leta toliko vremenskih nezdog, kot jih je bilo letos.

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGI

Louis J. Zefran

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

RAZNOVRSTNE JASLICE

Naša knjigarna ima v zalogi raznovrstne božične jaslice, katere si lahko naročite po pošti v vse kraje. Papirnate jaslice dobite pri nas od 15c. naprej s poštnino vred.

- Male jaslice 15c
- Zbirka pastircv, jaslice in Trije Kralji, ki se razstavijo 25c
- Lepe papirnate jaslice 35c
- Lepe papirnate, v več barvah 50c
- Lepe trde papirnate \$1.00

Naročila za vse to sprejemamo samo do 20. DECEMBRA, ker poznejša naročila ne bo mož pravočasno dostaviti. Naročila naslovite s potrebnim zneskom v znakmah ali Money order na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

STENSKI KOLEDAR

Amerikanskega Slovenca

lahko še vedno naročite zase ali pa za svoje domače v stari kraj. Stane s poštnino . . . samo 20 centov

kar pošljite v znakmah ali gotovini in poslali bomo koledarje na dane naslove. Naročite ga takoj, da ga bodo dobili v stari kraj ravno za Božič in Novo leto. Naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Road
Chicago, Illinois